

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 20 stycznia 2021 r.
(OR. en)

5285/21

IXIM 12
JAI 29
AVIATION 6

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 12 stycznia 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2021) 17 final

Dotyczy: SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie wspólnej oceny Umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 17 final.

Zał.: COM(2021) 17 final

Bruksela, dnia 12.1.2021 r.
COM(2021) 17 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnej oceny Umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR)

{SWD(2021) 3 final}

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnej oceny Umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR)

Wprowadzenie

Umowa między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych PNR weszła w życie z dniem 1 czerwca 2012 r.¹ Zgodnie z art. 24 ust. 4 umowy obie strony dokonują oceny umowy, w szczególności jej skuteczności operacyjnej, nie później niż cztery lata po jej wejściu w życie.

Wspólna ocena polega na bardziej dogłębnej analizie Umowy, obejmującej zbadanie jej szerszego funkcjonowania i wartości dodanej pod względem operacyjnym oraz ocenę jej wyników, skutków, skuteczności, konieczności i proporcjonalności. Stanowi ona również okazję do podsumowania wszelkich skutków zmian odpowiednich ram prawnych i orzecznictwa obu stron. W związku z tym wspólna ocena przyjmuje szersze podejście niż wspólne przeglądy, przy czym obie strony oceniają, czy Umowa jest prawidłowo wdrażana.

Proces przygotowania wspólnej oceny i sprawozdania

- W dniu 28 czerwca 2019 r. Komisja przesłała kwestionariusz do Departamentu Spraw Wewnętrznych Australii (zwanego dalej „Departamentem”) przed wspólną oceną. Przed wspólną oceną Departament przekazał pisemny projekt odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a następnie ostateczną wersję skonsolidowaną.
- Zespół UE odbył wizytę w sprawie wspólnej oceny w dniu 15 sierpnia 2019 r.
- Na wniosek Departamentu wszyscy członkowie zespołu UE podpisali umowę o nieujawnianiu jako warunku ich udziału w tym przeglądzie.
- Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały z Departamentem szczegółowo omówione. Zespół UE miał również okazję i czas na omówienie

¹ Umowa między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

z urzędnikami Departamentu dalszych kwestii i wszelkich rozmaitych aspektów Umowy.

- Ustalenia zespołu UE przedstawiono w towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji, który został również udostępniony Departamentowi, dając Australii możliwość wypowiedzenia się na temat nieścisłości i określenia informacji, których nie można publicznie ujawnić.

Towarzyszący dokument roboczy służb Komisji zawiera bardziej szczegółowe informacje i kompleksową analizę metodyki wspólnej oceny oraz wszystkich kwestii objętych niniejszym sprawozdaniem.

Ustalenia zawarte we wspólnej ocenie

Główne ustalenia dokonane w wyniku wspólnej oceny można podsumować w następujący sposób:

Zespoły oceniające omówiły różne sposoby wykorzystywania danych PNR do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i powiązanim przestępstwom oraz niektórym innym przestępstwom o charakterze ponadnarodowym, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania. Wspólna ocena potwierdziła, że dane PNR zawierają elementy, które nie są dostępne za pomocą innych środków, a w szczególności informacji zawartych w danych PNR nie można znaleźć się w żadnym innym zbiorze danych.

Konieczność gromadzenia danych PNR wynika również z możliwości wspierania właściwych organów w identyfikowaniu podróżnych wysokiego ryzyka, którzy nie są w inny sposób znani organom ścigania. Ponadto przydatność zatrzymanych - tzw. historycznych - danych PNR zilustrowana została licznymi przykładami, w których historyczne dane PNR odegrały kluczową rolę w rozwiązywaniu głośnych przypadków zwalczania terroryzmu nie tylko w Australii, ale również w UE.

Dodatkowo we wspólnej ocenie zwrócono również uwagę na rosnące zainteresowanie wykorzystywaniem danych PNR na całym świecie do celów zwalczania terroryzmu i egzekwowania prawa, a także na nowo podjęte zobowiązania międzynarodowe. W tym kontekście odniesiono się w szczególności do przyjęcia dyrektywy UE w sprawie danych PNR² oraz, ogólnie, do nowych norm i zalecanych metod postępowania dotyczących

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom

gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), zgodnie z mandatem zawartym w rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2396 (2017)³.

Ponadto zespoły oceniające omówiły również opinię Trybunału 1/15 w sprawie przewidywanej umowy UE-Kanada w sprawie PNR⁴.

Wnioski

Wspólna ocena wyraźnie wykazała wartość dodaną i skuteczność operacyjną Umowy w walce z terroryzmem i poważną przestępczością transgraniczną. Przedstawione w trakcie oceny przykłady pokazują, że dane PNR, w tym historyczne dane PNR, będące wyjątkowym zbiorem informacji, mają kluczowe znaczenie dla zapobiegania powrotom zagranicznych bojowników terrorystycznych oraz zwalczania w szczególności przestępstw narkotykowych i wykorzystywania dzieci. Ponadto cele umowy są spójne z międzynarodowymi zobowiązaniami do gromadzenia, przetwarzania i analizowania danych PNR na potrzeby skutecznych kontroli granicznych w celu zapobiegania podróżom terrorystów, a także pomocy w ustalaniu powiązań między osobami powiązanymi z przestępczością zorganizowaną oraz ściganiu terroryzmu i przestępczości zorganizowanej.

Jednocześnie zespół UE stwierdził, że pomimo licznych zawartych w Umowie zabezpieczeń kilka jej aspektów nie jest zgodnych z opinią 1/15 Trybunału Sprawiedliwości w sprawie planowanej umowy PNR z Kanadą, jako że Umowa z Australią zawarta została przed wydaniem opinii przez Trybunał. Dotyczą one powiadomień kierowanych do pasażerów, zatrzymywania danych PNR, dalszego przekazywania danych oraz konieczności wcześniejszego niezależnego przeglądu wykorzystania danych PNR.

Komisja docenia wysiłki poczynione przez Australię w celu spełnienia wymogów umowy, co zostało udowodnione we wspólnym przeglądzie⁵, i odnotowuje znaczenie, jakie Australia przywiązuje do konieczności zatrzymywania historycznych danych PNR.

terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132).

³ Rezolucja nr 2396 (2017) przyjęta przez Radę Bezpieczeństwa na jej 8148. posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2017 r.

⁴ Opinia 1/15 Trybunału (wielka izba), ECLI:EU:C:2017:592.

⁵ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnego przeglądu realizacji Umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej i granicznej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), COM(2020) 701final.

W związku z powyższym strony zobowiązały się do kontynuowania konstruktywnego dialogu na temat wdrażania Umowy oraz do pracy nad zaleceniami wspólnego przeglądu i niniejszej oceny w świetle opinii Trybunału na temat przewidywanej umowy UE-Kanada w sprawie PNR. W tym kontekście Komisja oceni niezbędne działania następcze, uwzględniając informacje zwrotne na temat oceny otrzymane od Parlamentu Europejskiego i Rady.

Komisja dokona w przyszłym roku ogólnego przeglądu strategii zewnętrznej UE dotyczącej przekazywania danych PNR państwom trzecim.